

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlm XI. His quæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](#)

absoluit, præcipiens, ut ad claustrum suum redeuntes Priori obedientiam debet tam præstent: Hic vero mandat quibusdam Abbatibus, ut Canonicos illos ad obediendum Priori suo per censuras ecclæsiasticas compellant: Insuper, ne de pertinacia & malitia sua gloriari possint, cogant eos, (si expedire videatur) ad iuramentum præstandum Priori, quod ante superbe ipsi negauerant, de parendo mandatis eius. Sin hæc facere recusent, de fratum consortio penitus excludantur.

SUMMARIUM.

1. Prelatus regularis subditis suis regularibus ob eorum contumaciam excommunicationem & alias censuras inferre potest.
2. Regulares & simplices Beneficiati cogi possunt ad iuramentum de obedientia præstanda.
3. Periurus iterum ad iurandum compelli potest, quatenus id cedit in obligatione iurantis, non autem quatenus id cedere potest ad iurantis honorem, vel aliorum præiudicium.
4. Religiosus Prelato inobediens ac contumax, a fratum confortio separari debet; quod si Monasterio graue sit, & contumacia atque incorrigibilitas mereatur, ejici posse ex Ordine, non iterum suscipiendum, donec ad mentem redierit, constat ex ijs, quæ dixi lib. 4. tr. 5. c. 13.

NO T A N D V M I. Prelatus regularis subditis suis regularibus, propter contumaciam eorum, excommunicationem, aliasque censuras inferre potest, vt etiam habetur in c. sicut, 33. vbi id notat Gl. ver. sub intermissione anathematis, de simonia.

NO T A N D V M II. Licet Regulares, sicuti & seculares beneficiati, qui animarum curam, & administrationem non gerunt, ad iuramentum Prelato præstandum compelli non soleant, iuxta e. legebatur, hoc tit. Excepit tamen debet; nisi inobedientes, ac contumaces aut de inobedientia suspecti extinxerint, tum cogi possunt ad iuramentum de o-

bedientia, ut ibi etiam annotavi, & tradit adit. Gl. super c. seq. ver. obedientiam.

NO T A N D V M III. Qui iuramentum suum violando periurium incurrit, iterum ad iurandum compelli potest, quatenus id cedit id obligationem ipsius, non autem quatenus id cedere potest ad iurantis honorem, vel aliorum præiudicium, iuxta c. testimonium, 54. de testibus, & post Gl. hic ver. iuramento, notat Abb. hic n. 4.

NO T A N D V M IV. Religiosus Prelato 4 inobediens, ac contumax a fratum confortio separari debet; ne & ipsos, tanquam ouis scabiosa, inficiat. Intelligunt autem id Ioan. Andr. & Imola hic n. 8. quod in ergastulum includi debeat. Sin autem id graue sit Monasterio, & contumacia atque incorrigibilitas mereatur, ejici posse ex Ordine, non iterum suscipiendum, donec ad mentem redierit, constat ex ijs, quæ dixi lib. 4. tr. 5. c. 13.

CAPITVLVM XI.

His quæ.

PARAPHRASIS.

In controversia, quæ erat inter Cardinalem tituli S. Laurentij in Damaso, & parochias eidem subiectas, sententiam tulit Honorius III, vt Presbyteri, ac Clerici earrundem parochiarum Cardinali obedientiam, ac reverentiam deferant, pro scrutinio, (seu examine Cathecumenis suis adhibendo) Baptismo, & Capitulo celebratis ad Ecclesiam eiusdem tituli, temporibus consuetis, veniant, correctionem Cardinalis, sicuti & censuras, quas forte in ipsis aut ecclesiis eorum tulerit, recipient, ac obseruent. Cum autem Ecclesia tituli eiusdem Cardinalis vacauerit, tunc ipsi Capellani ac Clerici ea, quæ dicta sunt (de scrutinio, Baptismo, Capitulo, &c. celebrandis) præstabunt; præterquam quod correctionem, excommunicationis, ac suspensionis sententiam, ob bonum pacis, Pontifex sibi ipsi reseruare voluerit.

S. F. M. 4

SUMMARIUM.

1. *Cardinales Romana Ecclesia ordinariam & quasi Episcopalem iurisdictionem obtinent in ecclesiis sui tituli.*
2. *Mortuo Prælato, seu vacante prælatura, administrat & iurisdictionem exercet Capitulum Cathedrale, ecclesia, & ecclesiæ aliarum omnimodè exemptarum.*
3. *Exercunt eandem iurisdictionem Capitula ecclesia Collegiate, si ipsi & Prælato simul iurisdictio competit.*
4. *Si Prelatus ecclesia Collegiate secularis non exempta, in Clericos iurisdictionem obtinet, vacante prælatura, non transfit ea in Capitulum, sed in Episcopum.*
5. *Idem sit vacante prælatura regulari; si Monasterium enim Episcopo subiectum est, ad ipsum etiam, & non ad Capitulum seu Conuentum transfit.*
6. *In absentia Prælati, eius potestas alteri delegari potest, cui perinde obedendum, utque ipse Prælato; in huius autem presentia, an Prior claustral, Decanus, Rector chori, & similes officiales habeant propriam iurisdictionem & potestatem præcipiens in virtute obedientia, pendet ex cuiusque Religionis statutis & consuetudine.*
Iure tamen communi talem potestatem hi non habent, licet habeant aliquam, vi cuius in conscientia eis obediri debet.

NOTANDVM I. *Cardinales Ecclesiæ Romanæ ordinariam, & quasi Episcopalem iurisdictionem obtinent in Ecclesiis sui tituli; & consequenter in parochias, ac capellas, & Clericos earundem, quæ ecclesiæ illi principali pleno iure subiectæ sunt. Ita notauit Innoc. in c. 2. de Capellis Monachorum, Ioan. Monachus in c. vn. hoc tit. in 6. Abb. hic n. 1.*

NOTANDVM II. *Mortuo Prælato, seu vacante prælatura, Capitulum administrat, & iurisdictionem exercet. Id vero indubiatum est de Capitulo Cathedrali, & habetur in c. cum olim, 14. hoc tit. Sed ex textu nostro colligitur, idem sentiendum esse*

de Capitulo Ecclesiæ non Episcopalis, adeò, vt nisi Papa sibi specialiter hic reseruasset, spectato ipso communione iure, Capitulum etiam excommunicationis sententiam, aliæ censuras ferre potuisset in subditos contrumes, sicut recte hic obseruat Abb. n. 2. Sed aduerte, id solum ex textu isto ostendit de Capitulis Ecclesiæ omnimodè exemptarum, & quasi Episcopalem iurisdictionem habentium, de quibus proinde affirmandum est, quod vacante Sede omnem iurisdictionem, & administrationem habeant, sicuti Capitula Cathedralia. Idque etiam in praxi obseruatur.

Sed dubium restat de Capitulis Ecclesiæ non exemptarum, seu illæ seculares sint, seu regulares, vtrum vacante prælatura, iurisdictio transeat ad Capitulum, seu Conuentum: v. g. Si Abbas mortuus sit, vtrum Conuentus, vel qui Conuentui preest, claustral Prior aut Decanus, regularem inobedientem censurâ contingere, vel quippiam in obedientiæ virtute eidem præcipere possit. Eadémque difficultas est, si Præpositus aut Decanus Collegiate Ecclesiæ secularis iure communi, aut speciali iurisdictionem dignitati suæ annexam in clericos priuatuerit, ita ut Episcopus, in prima instantia, dummodo officium suum præstet, immiscere non possit, an vacante prælatura, talis iurisdictio transeat ad Capitulum.

Hans q. latè tractat Felin. in hoc c. & pluribus rationibus ostédit, spectato iure communio, negatiuè respondendum esse; nihilominus affirmat partem magis communiter teneri, quod etiam in his inferiorib⁹, & Episcopo subiectis Ecclesiis, vacante Sede, Capitulum seu Conuentus iurisdictionem exercet, sicuti inter alios docuerunt Dominic. in c. 2. col. de testam. in 6. Ioann. Franciscus Pauinus de potestate Capituli, vacante Sede, prælud. 6. n. 16. Respondeo & Dico I. Si iurisdictio Prælato & Capitulo Ecclesiæ Collegiate competit simul & coniunctim, tunc mortuo Prælato, Capitulum iurisdictionem exercet. Ita bene docet Felinus hic, vers. Secundus casus, & sumitur ex c. vn. Ne Sede vacante, in 6.

Dico

Dico II. Si Prælatus Ecclesiæ secularis Collegiatæ, quæ exempta non est, iurisdictionem in Clericos obtineat, vacante prælatura, non transit ea in Capitulum, sed in Episcopum. Hæc videtur esse sententia Innoc. in c. c. 4. & 5. motiuo. Probatur: Si enī Prælatus inferior, Episcopo subiectus iurisdictionem per consuetudinem legitimè præscripta comparauit, cūm præscriptio sit strictius, dicendum est, potestatem, quam Prælatus acquistuit, ad Capitulum non transire, nisi & ipsum in præscripta consuetudine sit, ut vacante sede iurisdictionem exercere queat. Sin autem speciali iure seu priuilegio Prælato concessa sit iurisdictione, rum nota est regula Canonistarum, ad Capitulum transire ea, quæ Prælato non communī, sed specia- li iure concessa sunt, vti h̄c Felinus notat mot. quinto, & dixi lib. 1. tr. 4. c. 7. n. 14.

Dico III. Neque vacante Prælatura regulari Capitulum seu Conuentus iurisdictionem exercet, sed ea ad Episcopum spectat, si Monasterium ipsi subiectum sit. Ita sentit Imola hic, Ioan. Andr. in c. 2. n. 3. de testam. in 6. ibid. Archidiaconus, quem allegat Felinus hic, motiuo 4. vbi ait, incaute locutum fuisse Dominic. in c. 2. de testam. in 6, quod secundum iura Conuentus succedat Abbat in iurisdictione; nam secundum Archidac. & Ioan. Andr. Episcopus habet cum statu Monasterij, vacante sede, & ipse dat administrationem in temporalibus, & spiritualibus.

Id verò probatur primò: Quia Episcopus habet omnem iurisdictionem in Monasteriis non exempta: tametsi verò eam exercere non possit in ijs, quæ pertinent ad disciplinam regularem, dum Prælatus officio suo fungitur; eo tamen deficiente, ad ipsum Episcopum devoluitur iurisdictionis exercitiū, iuxta ea quæ dicta sunt in c. quanto, 7. &c. penult. de offic. Ordinarij.

Secundò: Prælato Ordinis Religiosi possimum subduntur ratione voti obedientie, secundum S. Th. in 2. d. 44. in fine. Atqui obedientie votum præstatur ipsi Ordinis Prælato, non autem Capitulo, aut Priori clau-

strali. Ergo mortuo Prælato, potestas & iurisdictionis Prælati, per quam in virtute obedientie, vel sub pena excommunicationis principore potest, non transit ad Capitulum, vel Seniorem, seu Priorem.

Quæret aliquis: Vtrum Prælatus Ordinis potestatem & iurisdictionem suam alteri delegare possit, cui proinde etiam ex vi voti obediri debeat. Resp. In absentia Prælati haud dubiè potestatem delegari posse alteri, cui tanquam vices tenenti in Monasterio perinde obediendum sit, atque Prælato ipse. At verò in præsentia Prælati, ytrum videlicet Prior claustral, Decanus, Rector chori, & similes officiales seu Vicarij propriè dictam iurisdictionem, atque potestatem præcipiendi in virtute obedientia habeant, id ex cuiusque Religionis statutis, & consuetudine cognoscendum est. At verò iure ordinario, & communī negandum est, in his esse talem potestatem, vti bene tradit Suarez cit. c. 11. n. 19. Nihilominus negari non debet, quia dictæ personæ iuxta potestatem sibi commissam, vim aliquam gubernandi ac præcipiendi habeant, ita vt obediri illis etiam in conscientia debeat, sicuti & Ludimastro in schola, patrisam in domo, licet propriè dicta iurisdictione careant. Idemque sentiendum, si plures Religiosi simul mittantur ad peregrinationem, vel ad studia literarum, & unus tanquam senior, aut maturior alijs præficiatur. Quare hinc etiam infertur, quod mortuo Prælato, qui Prior, Senior, aut Decanus est in Capitulo, iuxta cuiusque Ordinis, aut Monasterij consuetudinem, alios gubernare, iisque præcipere possit, tametsi propriè dictam iurisdictionem non exerceat, cūm neque verè Prælatus, aut Viceprælatus sit: nisi moris esset in Religione, seu regula, & statuta Ordinis exigant, ut vacante Prælatura, seu Prior, seu alijs locum Prælatiteneat, interim dum alijs constituantur. Ratio reddi debet:

Quia Religiosi promittunt obedientiam secundum Ordinis regulam, atque statuta laudabiliter recepta.

Aaaa

CA-